

Η ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

- Η Επιλύχνιος Ευχαριστία (Φως Ιλαρόν) είναι αρχαίος ύμνος, που συνδέθηκε με την ακολουθία του Εσπερινού από τους πρώτους χριστιανικούς χρόνους. Η ύπαρξη του ύμνου αυτού μαρτυρείται ήδη από τον 4ο μ.Χ. αιώνα. Μάλιστα, ο Μέγας Βασίλειος αναφέρεται στην ύπαρξή του και τον χαρακτηρίζει ως «αρχαίαν φωνήν». Από τη μαρτυρία αυτή συνάγεται, ότι η Επιλύχνιος Ευχαριστία απηχεί λατρευτική παράδοση πολύ αρχαιότερη του 4ου μ.Χ. αιώνα. Η σύνθεση του ύμνου αποδίδεται στον μάρτυρα Αθηνογένη, ο οποίος, κατά την παράδοση, τον εκφώνησε, την ώρα που τον οδηγούσαν στο μαρτύριο. Ο ύμνος, με ποιητική γλώσσα, απευθύνεται προς το Χριστό, τον οποίο και ονομάζει Φως Ιλαρόν.

ΦΩΣ ΙΛΑΡΟΝ

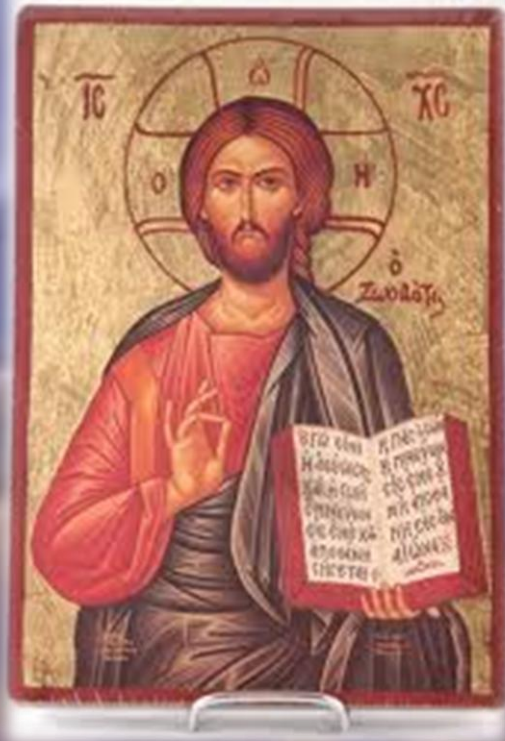

"Φως ιλαρόν αγίας δόξης,
αθανάτου Πατρός,
ουρανίου, αγίου, μάκαρος, Ιησού
Χριστέ,
ελθόντες επί την ηλίου δύσιν,
ιδόντες φως εσπερινόν,
υμνούμεν Πατέρα Υιόν και Άγιον
Πνεύμα, Θεόν.
Άξιόν σε εν πάσι καιροίς υμνεΐσθαι
φωναίς αισίαις,
Υιέ Θεού, ζωήν ο διδούς
διό ο κόσμος σε δοξάζει".

ΕΙΚΟΝΕΣ & ΦΡΑΣΕΙΣ

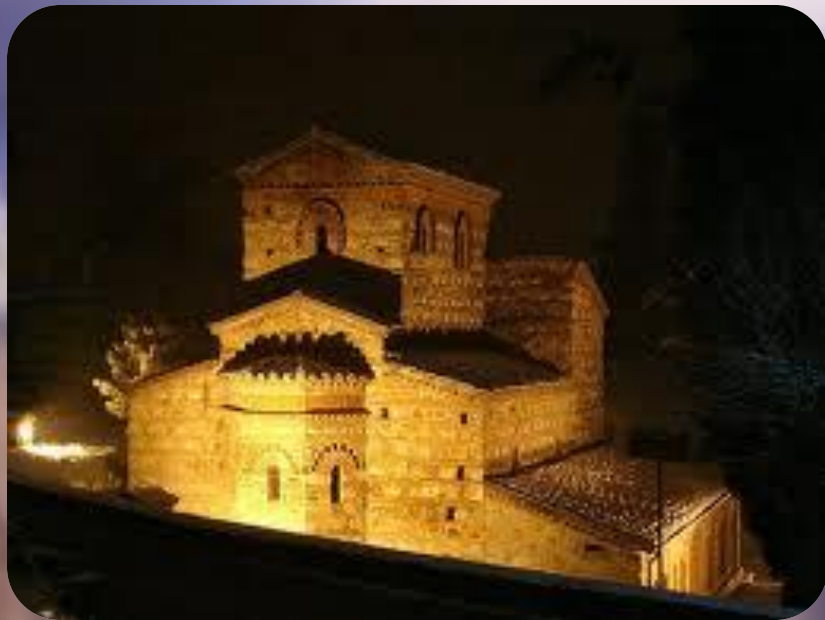
Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε νύκτα. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία

- «.. Φώς εκ φωτός θεόν αληθινόν εκ θεού αληθινού...»

- «Εγώ ειμί το φώς τού κόσμου, ο ακολουθών εμοί ου μη περιπατήσει εν τη σκοτία, αλλ'έξει το φως της ζωής»

- «... το φως το αληθινό,
ο φωτίζει πάντα
άνθρωπον ερχόμενον εις
τον κόσμο...»

- «Χριστέ το φως το αληθινόν, το φωτίζον και αγιάζον πάντα άνθρωπον ερχόμενον εις τον κόσμον, σημειωθήτω εφ' ημάς το φως του προσώπου σου , ίνα εν αυτώ οψόμεθα φως το απρόσιτον».